Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sto ad ianuam ꝛ pulso. si quis surrexerit ꝛ apuerit m intrabo ad illum ꝛ cena
bo cum illo ꝛ ipse mecũ. Et pcinge te ꝛ ministra mihi. donec manducẽ ꝛ bibã.
P recingi est mentẽ humiliatã ab omnibus fluctantium cogitationũ sinibus
quibus opum gressus impediri solet constringere. Nam qui uestimenta pcingit.
hoc agit. utq; ne incedens inuoluatur ad lapsum. Ministrare ꝯ do ẽ. minimũ
se pomma ꝛ absq; grẽ eius auxilio nichil uirtũ habentẽ. pfitetur; minister ami
nori statu idẽ subiectione sicꝛ magister amatori uocabulum sumpsit. Ministrat
g̃ conditori. quem ius naturam considerans eius iudicia pmescens de suis se ui
tiis humiliat. Et post hec tu manducabis ꝛ bibes. Post ẽm inquit ipse uie
pdicationis opẽ delectatus uie conpunctionis epulis fuero refectus. tunc demũ
tu transies ꝛ recumbes eternis q; mee sapientie dapibus meum reficieris. Hũ q̃d
grãm habet seruo illi. quia fecit que sibi imperauerat. Non puto: sic ꝛ uos cum fecerit
omnia que pcepta sunt uobis. dicite serui inutiles sumus. Si homo inquit ab ho
mine seruo nonuniforme sed multiplex ministerium exigit. nec tamẽ ei grãm ha
bet. quanto magis uos quisine me nichil potestis facere. non tempore longitudine la
bor merita pensare debetis. sed amore ꝛ famulatu spontaneo nouis semp studiis
augere pora. Itaq; dicite serui inutiles sumus. Serui quidẽ quia pro empto estis.
inutiles uero qua dns bonos uiros non indiget. Si autẽ inutilis ẽ qui fecit omnã.
quid de illo dicendũ ẽ qui ꝛ plere que pcepta sunt uel infirmitate ñ potuit ul
q̃d peius ẽ superbia desperet. Alit̃, serui inutiles sumus. quia non sunt condigne passi
ones huius temporis ad superuenturam glam que reuelabitur in nobis. Et alibi; qui coronat
te in miseratione ꝛ misericordia; Non ait in merits ꝛ opibus tuis. quia cuius misericordia pueniimur
ut humiliter dõ seruiamus. cuius munere coronamur ut sublimiter cum illo regnemus.
Q debuimus facere fecimus. Reuera debuimus. quia non uenit ministrari. sed ministrare
debitores sibi nos fecit. ne nris iudicet opibus confidentes si de eius semp examine
pauentes cum pphta dicamus. Quid retribuemus dno pro omnib̃ que retribuit nobis.
Q Vt ut fide se grano sinapis simulanda humile scilicet ꝛ feruentẽ habuisse monstraret.
pmisit dicens. Credidi propt q̃d locutus sum. ego autẽ humiliatus sum nimis. ut que
suis se uiribus minime credidisse ostenderet. inter tasi locutus adiunxit; omnis
homo mendax. Vt inutilem se seruũ ꝛ ia calice pciose mortis accepto significaret
ꝛ clamauit. O dne ego seruus tuus ego seruus tuus. ꝛ filius ancille tue. Disrupisti
uincula mea. non ait ipse disrupi. ipse mihi saluando sufficio. sed tu disrupisti uin
cula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. Hec est g̃ in hominibus sola fidei pfectio si om
nibus que pcepta sunt impleris. impfectos ẽ se nouerint. ꝛ ẽm dum pegrinantur ad no
semp mẽ sibi mala que defleant semp meminerint de ẽ bona adque gia ꝛ uiuant. p
Et Factũ est. Dum iret in hierlm transiebat pmediũ samariã et galileam. Et cum ingrederetur qd̃a castellum. occurrerunt ei decẽ uiri leprosi.
Leprosi non absurde intelligi possunt qui secundũ uere fidei ñ habentes uarias doctrinas